

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 139/2011-63

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 30. júna 2011 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta a zo sudcov Juraja Hovátha a Lajosa Mészároša o sťažnosti M. Ž., nar. ..., t. č. vo väzbe, zastúpeného advokátom JUDr. Š. M., Advokátska kancelária, N., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky, práv podľa čl. 8 ods. 2 a 5 Listiny základných práv a slobôd a práv podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 21 T 11/2009 a Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Tos 36/2010 v súvislosti s rozhodovaním o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu z 15. marca 2010 takto

r o z h o d o l :

1. Základné práva M. Ž. zaručené v čl. 17 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 8 ods. 5 Listiny základných práv a slobôd, ako aj právo zaručené v čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v súvislosti s požiadavkou na urýchlené rozhodovanie o jeho žiadosti o prepustenie z väzby podanej 15. marca 2010 postupom Okresného súdu

Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 21 T 11/2009 a postupom Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Tos 36/2010 porušené boli.

2. M. Ž. priznáva finančné zadosťučinenie v sume 2 500 € (slovom dvetisícpäťsto eur), ktoré je mu Okresný súd Nitra povinný vyplatiť do dvoch mesiacoch od právoplatnosti tohto nálezu.

3. M. Ž. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 254,88 € (slovom dvestopäťdesiatštyri eur a osemdesiatosem centov), ktorú je Okresný súd Nitra povinný vyplatiť na účet právneho zástupcu JUDr. Š. M., Advokátska kancelária, N., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Vo zvyšnej časti sťažnosti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením sp. zn. II. ÚS 139/2011 zo 6. apríla 2011 prijal na ďalšie konanie sťažnosť M. Ž., nar. ..., t. č. vo väzbe (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Š. M., v časti, ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 21 T 11/2009 a Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Tos 36/2010 v súvislosti s rozhodovaním o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu z 15. marca 2010.

Sťažovateľ v sťažnosti najmä uviedol:

„Uznesením vyšetrovateľa KR PZUJKP Nitra sp. zn. ČV:KRP-54/OVK-NR-2008 zo dňa 13.6.2008 mi bolo vznesené obvinenie pre tr. čin vraždy spáchaný formou

spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 k § 219 ods. 1, 2 písm. 1/ Tr. zák. Do väzby som bol vzatý uznesením sudcu pre prípravné konanie OS Nitra sp. zn. 4 Tp/89/08 zo dňa 17.6.2008 v spojení s uznesením KS Nitra sp. zn. 2Tpo/17/2008 zo dňa 25.6.2008 z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a, c/ Tr. por. Obžaloba v mojej tr. veci bola podaná KP Nitra na OS Nitra dňa 26.1.2009, ktorú OS Nitra prijal dňa 5.2.2009. Od uvedeného dátumu mi plynie súdna väzba, v ktorej sa nachádzam 2 roky.

Dňa 15.3.2010 som si podal na OS Nitra žiadosť o prepustenie z väzby, ktorú som doplnil priamo na konaní, kde sa o mojej žiadosti rozhodovalo. OS Nitra o mojej žiadosti rozhodol uznesením sp. zn. 21T/11/2009 zo dňa 12.4.2010. Proti uvedenému uzneseniu som si ihneď po jeho vyhlásení podal sťažnosť, o ktorej rozhodoval KS Nitra dňa 22.7.2010 pod sp. zn. 5Tos/36/2010 s tým, že moja sťažnosť bola taktiež zamietnutá, pričom toto rozhodnutie bolo OS Nitra doručené dňa 26.7.2010 a mne dňa 28.7.2010.

Porušenie mojich práv a slobôd vidím v 3 základných skutočnostiach:

Prvá skutočnosť, ktorou boli podľa môjho názoru porušené moje základné práva a slobody a to najmä čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 17 ods. 1, 2, 5 Ústavy SR je to, že o mojej väzbe sa nerozhodovalo urýchlene a bez zbytočných prieťahov. Tak ako to vyplýva z vyššie uvedeného, žiadosť o prepustenie z väzby som si podal dňa 15.3.2010, pričom sa o nej právoplatne rozhodlo až dňa 28.7.2010, teda po viac ako 4 mesiacoch a 12 dňoch. Vychádzajúc z čl. 5 ods. 4 Dohovoru priznáva sa osobnej slobode mimoriadny význam. Právo na slobodu je veľmi dôležité v demokratickej spoločnosti pre jednotlivca, pričom v prípade osôb, ktoré sa nachádzajú vo väzbe sa vyžaduje uprednostnenie a zvýšená starostlivosť. Význam osobnej slobody jednotlivca sa prejavuje podľa uvedeného článku taktiež i tým, že sa od súdu vyžaduje, aby konal urýchlene, čo musí byť v danom prípade predmet záujmu. Dvojinštančnosť konania nezavazuje štát povinnosti plniť si záväzky vyplývajúce z čl. 5 ods. 4 Dohovoru. Inak povedané súdy musia konať urýchlene aj v dvojinštančnom konaní. Ako neprimerane dlhé boli posúdené aj lehoty 30 dní resp. 48 dní alebo 2 mesiace a 5 dní. Do lehoty sa zásadne počíta celková doba konania od podania žiadosti až po doručenie konečného rozhodnutia. Sumarizujúc vyššie uvedený postup OS a KS Nitra, vid' horeuvedené relevantné skutočnosti a rozhodnutia, je potrebné dodať, že rozhodnutie OS a KS Nitra treba považovať za 1 celok a tak ich skúmať. Ústavný súd vo viacerých prípadoch, v ktorých rozhodoval a zaoberal sa

požiadavkou neodkladnosti a urýchlenia rozhodovania o žiadosti o prepustenie z väzby judikoval, že aj keď sa jednotlivé lehoty z hľadiska požiadaviek neodkladnosti alebo urýchlenia posudzujú podľa všetkých okolností prípadu, spravidla lehoty rátané na mesiace sú príliš dlhé a nevyhovujú týmto požiadavkám /III. ÚS 7/00, I. ÚS 18/03/.

Ústavný súd taktiež vo viacerých prípadoch konštatoval, že požiadavke, aby súd bezodkladne rozhodol o zákonnosti väzby v zmysle čl. 17 ods. 2, 5 Ústavy SR, čl. 8 ods. 2, 5 Listiny a čl. 5 ods. 4 Dohovoru nezodpovedá lehota počítaná na mesiace, ale na týždne. Tejto požiadavke nemôže spravidla zodpovedať lehota konania presahujúca na jednom stupni súdu dobu 1 mesiaca ani nečinnosť trvajúca týždne /napr. III. ÚS 126/05/.

Druhou skutočnosťou, ktorou boli porušené podľa môjho názoru moje práva a slobody a to najmä právo na obhajobu je tá, že dňa 10.3.2010 som písomne požiadal z UVV Nitra OS Nitra o nahliadnutie do spisu v mojej tr. veci vedenej na OS Nitra pod sp. zn. 21T/11/2009 podľa § 69 ods. 1 Tr. por. v súvislosti s prípravou mojej žiadosti o prepustenie z väzby, ako aj prípravou mojej obhajoby vo veci samej. Ako obvinený som výslovne uviedol dôvod a účel za akým bezodkladne potrebujem nahliadnuť do vyšetrovacieho spisu. O tejto mojej žiadosti nebolo do dnešného dňa rozhodnuté. Toto taktiež považujem za flagrantné porušenie mojich základných práv a slobôd, keďže takéto moje právo na obhajobu je garantované ústavou a to čl. 50 ods. 3. Povinnosť umožniť nazrieť do spisov obvinenému a jeho obhajcovi v konaní pred súdom je súčasťou práva na obhajobu. Ak túto povinnosť nesplní súd I. stupňa je povinnosťou odvolacieho súdu zabezpečiť realizáciu právo na obhajobu / právna veta ÚS SR III. ÚS 41/01 12.7.2001/.

Treťou skutočnosťou, ktorou boli podľa môjho názoru porušené moje práva a slobody je skutočnosť, že potom ako som dňa 15.3.2010 podal žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu som túto priamo na konaní, na ktorom sa o mojej žiadosti rozhodovalo, doplnil o žiadosť o nahradenie väzby dohľadom mediačného a probačného pracovníka a ponúkol som peňažnú záruku. OS Nitra sa však v rozhodnutí sp. zn. 21T/11/2009 zo dňa 12.4.2010 zaoberal iba ponukou mojej peňažnej záruky, ktorú podľa § 81 ods. 2 písm. b/ Tr. por. neprijal. O nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného pracovníka do dnešného dňa nerozhodol a taktiež o nej nerozhodol ani KS Nitra. Zastávam názor, že týmto bol taktiež porušený čl. 5 ods. 4 Dohovoru a čl. 17 ods. 1, 2, 5 Ústavy SR. “

Po doplnení sťažnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Okresný súd v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 21T/11/2009, v ktorom bolo rozhodnuté dňa 12. 4. 2010 a Krajský súd v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 5Tos/36/2010, v ktorom bolo rozhodnuté dňa 22.7.2010 v súvislosti s nedodržaním požiadavky neodkladnosti a urýchlenia rozhodovania o žiadosti M. Ž., nar. ..., t. č. ÚVV ... porušil jeho základné práva podľa čl. 17 ods. 2, ods. 5 Ústavy SR, podľa čl. 8 ods. 2 a 5 Listiny základných práv a slobôd a právo podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresný súd v Nitre a Krajský súd v Nitre sú povinní nahradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto nálezu.

3. Podľa § 56 ods. 6 Zák. č. 38/1993 Zb. z. súd ruší právoplatné uznesenie KS Nitra sp. zn. 5Tos/36/2010 zo dňa 22.7.2010 a sťažovateľ sa prepúšťa z väzby na slobodu.

4. Ústavný súd SR priznáva sťažovateľovi ako primerané finančné zadostučinenie peňažnú sumu vo výške 5.000,-€, ktoré mu je povinný zaplatiť OS Nitra a peňažný sumu vo výške 2.000,-€, ktoré mu je povinný zaplatiť KS Nitra a to všetko do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu podľa § 56 ods. 4, 5 Zákona o ústavnom súde a to na účet právneho zástupcu.“

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa a predsedníčku krajského súdu, aby sa vyjadrili, či trvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, a súčasne aby sa vyjadrili k prijatej sťažnosti. Právny zástupca sťažovateľa, predseda okresného súdu a podpredseda krajského súdu ústavnému súdu oznámili, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie.

Vzhľadom na oznámenia účastníkov, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, ústavný súd v súlade s § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože dospel k záveru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

Predseda okresného súdu 16. mája 2011 oznámil, že sa k sťažnosti nemôže vyjadriť, pretože spis vedený pod sp. zn. 21 T 11/2009 sa t. č. nachádza na krajskom súde v dôsledku námietky zaujatosti sťažovateľa.

Podpredseda krajského súdu vo svojom vyjadrení k sťažnosti doručenej ústavnému súdu 20. mája 2011 uviedol:

«Krajský súd v Nitre rozhodoval v trestnej veci proti obžalovanému M. Ž. a spol. pre trestný čin vraždy podľa § 219 odsek 1, odsek 2 písmeno i) Trestného zákona účinného do 01.01.2006, ako súd odvolací, vzhľadom na podanú sťažnosť obžalovaného M. Ž. proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 12.4.2010 sp. zn. 21T/11/2009, ktorú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol, pretože nebola dôvodná.

Na Krajskom súde v Nitre sa nachádza už len tzv. zberný spis, ktorý obsahuje rozhodnutie súdu I. stupňa - Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) zo dňa 12.4.2010 sp. zn. 21T/11/2009 a uznesenie súdu II. stupňa - Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) zo dňa 22.7.2010 sp. zn. 5Tos/36/2010. Po oboznámení sa s obsahom spisu je možné konštatovať:

1./ okresný súd v citovanom uznesení poukázal na všetky okolnosti prípadu a rozhodné skutočnosti významné z hľadiska rozhodovania o žiadosti obžalovaného /sťažovateľa/ M. Ž. o prepustenie z väzby na slobodu, a zároveň sa zaoberal i ponukou peňažnej záruky obžalovaného.

2./ z odôvodnenia citovaného uznesenia krajského súdu, ako nadriadeného súdu vyplýva, že tento po preskúmaní spisového materiálu zistil, že okresný súd správne vyhodnotil, že dôvody väzby u obžalovaného M. Ž. naďalej existujú, pričom ďalej uviedol, že na konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú existenciu dôvodov väzby u obžalovaného poukázal vo viacerých svojich rozhodnutiach. Ďalej poukázal aj na to, že potreba doplnenia dokazovania zo strany okresného súdu ešte automaticky neznamená spochybnenie dôvodnosti podozrenia zo spáchania skutku aj obžalovaným M. Ž. Taktiež poukázal aj na predchádzajúci spôsob života obžalovaného, ktorý je dôvodne podozrivý zo spáchania viacerých trestných činov rôzneho charakteru a na existenciu hrozby vysokého trestu u obžalovaného. Uviedol, že sa stotožňuje aj konštatovaním okresného súdu o neodôvodnenosti prijatia peňažnej záruky ako náhrady za väzbu obžalovaného. V závere

krajský súd poukázal aj na to, že okresný súd opomenul rozhodnúť o návrhu obžalovaného M. Ž., ktorým žiadal o nahradenie jeho väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka a z tohto dôvodu krajský súd zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a sám žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby zamietol, pričom nenahradil jeho väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka, a taktiež neprijal ani jeho ponuku peňažnej záruky.

Vychádzajúc z uvedeného je krajský súd názoru, že:

1/ námietky sťažovateľa smerujúce voči Krajskému súdu v Nitre sú úplne nedôvodné, pretože tento súd ako nadriadený súd vo veci konal prednostne a patričným urýchlením tak ako to vyplýva z ustanovenia §2 ods. 6 trestného poriadku.

2/ vec bola predložená sťažnostnému súdu dňa 13.07.2010, dňa 20.07.2010 predsedníčka senátu určila termín neverejného zasadnutia na deň 22.07.2010, na ktorom sťažnostný súd po zrušení napadnutého uznesenia sám rozhodol tak, že zamietol žiadosť obžalovaného M. Ž., väzbu nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka a neprijal ponuku peňažnej záruky. Rozhodnutie bolo písomne vyhotovené už na druhý deň 23.07.2010 a v ten deň aj odoslané na okresný súd (súd L stupňa). Z uvedeného vyplýva, že spis sa nachádzal na Krajskom súde v Nitre od 13.07.2010 do 23.07.2010, t. j. 10 dní. Takúto dobu - aj s prihliadnutím na rozsah spisového materiálu, v žiadnom prípade nepovažujeme za neprimerane dlhú, ale úplne primeranú. V odôvodneniach týchto rozhodnutí je stručne a v súlade s Trestným poriadkom uvedené, z čoho súdy pri rozhodovaní vychádzali a k akým záverom došli. Okrem splnenia formálnych podmienok väzby skúmali aj splnenie materiálnych podmienok väzby a existencie konkrétnych skutočností odôvodňujúcich u obvineného obavu z konaní predpokladaných v § 71 ods. 1 písm. a) a c) Trestného poriadku. Námietky sťažovateľa v tomto smere sú absolútne nedôvodné a možno ich považovať za účelové a špekulatívne. Tieto predstavujú výlučne len jeho osobný názor na výkon právomoci orgánov činných v trestnom konaní a subjektívny výklad príslušných ustanovení trestného poriadku, ako aj ľudských práv a základných slobôd.

Krajský súd v Nitre ako subjekt označený sťažovateľom za porušovateľa jeho základných práv navrhuje, aby ústavný súd podľa zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení

neskorších predpisov rozhodol tak, že sťažnosti M. Ž. sa nevyhovuje, lebo neboli porušené ním uvádzané a tvrdené základné práva a slobody.»

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 17 ods. 5 ústavy do väzby možno vziať iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu.

Podľa čl. 8 ods. 5 listiny do väzby možno vziať iba z dôvodov a na dobu ustanovenú zákonom a na základe rozhodnutia súdu.

Podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru každý, kto bol pozbavený slobody zatknutím alebo iným spôsobom, má právo podať návrh na konanie, v ktorom by súd urýchlene rozhodol o zákonnosti jeho pozbavenia slobody a nariadil prepustenie, ak je pozbavenie slobody nezákonné.

Sťažovateľ v sťažnosti podanej ústavnému súdu namieta porušenie svojich základných práv a slobôd zaručených čl. 17 ods. 5 ústavy, čl. 8 ods. 5 listiny a čl. 5 ods. 4 dohovoru tým, že o jeho väzbe sa nerozhodovalo urýchlene a bez zbytočných prieťahov, pretože o jeho žiadosti o prepustenie z väzby, ktorú podal 15. marca 2010 a ktorú doplnil priamo na konaní, na ktorom sa o nej rozhodovalo, bolo právoplatne rozhodnuté až 27. júla 2010, teda po viac ako 4 mesiacoch a 12 týždňoch.

Okresný súd sa k meritu veci nevyjadril.

Krajský súd vo vyjadrení k sťažnosti uviedol, že vec vedená na okresnom súde pod sp. zn. 21 T 11/2009 mu bola predložená 13. júla 2010, pričom o sťažnosti sťažovateľa

potom rozhodol 22. júla 2010. Tvrdenie sťažovateľa o porušení jeho základných práv krajským súdom považuje za neodôvodnené.

Podľa zistenia ústavného súdu o žiadosti o prepustenie z väzby, ktorú sťažovateľ podal 15. marca 2010, okresný súd rozhodol uznesením sp. zn. 21 T 11/2009 12. apríla 2010.

Sťažovateľ ihneď po vyhlásení rozhodnutia podal proti nemu sťažnosť, ktorú doplnil písomným podaním zo 16. júna 2010.

Spisový materiál so sťažnosťou sťažovateľa bol však krajskému súdu doručený 13. júla 2010.

Krajský súd o sťažnosti sťažovateľa rozhodol uznesením sp. zn. 5 Tos 36/2010 z 22. júla 2010.

Okresnému súdu bol spis doručený 26. júla 2010 a sťažovateľovi bolo toto rozhodnutie doručené 28. júla 2010.

O sťažovateľovej žiadosti o prepustenie z väzby z 15. marca 2010 okresný súd rozhodol 12. apríla 2010, avšak spis krajskému súdu okresný súd doručil až 13. júla 2010, teda na okresnom súde bola vec vyše dvoch mesiacov.

Krajský súd o sťažnosti rozhodol o deväť dní, spisový materiál sa však u neho zdržal ďalšie 4 dni, teda celkovo sa na krajskom súde spis „zdržal“ viac ako dva týždne.

Vo svojej judikatúre už ústavný súd vyslovil, že požiadavke neodkladnosti rozhodovania o žiadosti o prepustenie z väzby v zmysle čl. 17 ods. 5 ústavy nezodpovedá lehota počítaná na mesiace, ale na týždne. Tejto požiadavke preto spravidla nemôže zodpovedať lehota konania presahujúca na jednom stupni súdu dobu jedného mesiaca a ani nečinnosť trvajúca týždne (napríklad III. ÚS 345/06).

Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že okresný súd aj krajský súd namietaným uznesením ústavne neakceptovateľným spôsobom zasiahol do základných práv sťažovateľa vyplývajúcich mu z čl. 17 ods. 5 ústavy, čl. 8 ods. 5 listiny a čl. 5 ods. 4 dohovoru, preto rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto nálezu.

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Sťažovateľ sa domáhal aj priznania primeraného finančného zadost'učinenia v sume 5 000 €, pričom požadoval, aby povinnosť vyplatiť túto sumu uložil ústavný súd okresnému súdu. Súčasne žiadal, aby mu ústavný súd priznal finančné zadost'učinenie v sume 2 000 €, a aby ústavný súd uložil krajskému súdu povinnosť mu túto sumu vyplatiť.

Sťažovateľ požiadavku priznania finančného zadost'učinenia odôvodnil najmä tým, že *„prehliadnutie mojej osoby zo strany OS a KS Nitra dolieha na mňa osobitne nepriaznivo, nakoľko som zbavený osobnej slobody v rozpore s právnym poriadkom a nachádzam sa vo väzbe odlúčený do svojej rodiny a priateľov a to všetko za osobitne sprísnených opatrení“*.

Ústavný súd dospel k názoru, že iba konštatovanie porušenia označených základných práv nie je dostatočným zadost'učinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj primerané finančné zadost'učinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde, a to vo výške 2 500 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

Ústavný súd síce posúdil urýchlenosť konania v danej veci ako celok, vo vzťahu ku krajskému súdu však považoval za dostatočné vysloviť porušenie označených práv okresným súdom.

Sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal priznať náhradu trov konania pred ústavným súdom, ktoré nevyčísliť.

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Ústavný súd priznal sťažovateľovi trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom pozostávajúce z odmeny advokáta za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2010 (prevzatie a príprava zastupovania a spísanie sťažnosti). Vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Podľa § 11 ods. 3 v spojení s § 1 ods. 3 vyhlášky je odmena advokáta (základná tarifa) v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2010 1/6 z výpočtového základu zo sumy 721,40 €, čo predstavuje za jeden úkon právnej služby odmenu v sume 120,23 € a 7,21 € režijný paušál, teda spolu 254,88 €.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. júna 2011